

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Petry Kamínkové ve věci

žalobce: **M. K.**, narozený dne X,
bytem X,
zastoupen advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Lafek,
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2024, č. j. MV-147198-7/TP-2024,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2024, č. j. MV-147198-7/TP-2024, a rozhodnutí Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV ze dne 29. 8. 2024, č. j. NCOZ-6368-2/ČJ-2024-4100PI-E, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení 14.870 Kč, a to do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupkyně žalobce, advokátky JUDr. Bc. Marcely Lafek.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze (dále též „*městský soud*“ či „*soud*“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Policie České republiky, Národní centrály proti organizovanému zločinu SKPV (dále jen „*policie*“ či „*povinný subjekt*“) ze dne 29. 8. 2024, č. j. NCOZ-6368-2/ČJ-2024-4100PI-E (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“), kterým byla odmítnuta žalobcova žádost o informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „*InfZ*“ či „*zákon o svobodném přístupu k informacím*“).
2. Ze spisového materiálu vyplývají následující skutečnosti:
3. Žalobce se žádostí ze dne 15. 8. 2024 (dále jen „*žádost*“) po povinném subjektu domáhal poskytnutí „*soupisu spisové dokumentace ze systému Elektronického trestního řízení (ETŘ) ve věci vedené PČR, NCOZ, Expozitura Hradec Králové pod č.j.: NCOZ-5939/TČ-2021-417501-O*“ (dále též „*soupis*“).
4. Povinný subjekt žádost prvostupňovým rozhodnutím v celém rozsahu odmítl s odkazem na ust. § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 6 InfZ. Rozhodnutí odůvodnil tím, že systém Elektronického trestního řízení (dále jen „*ETŘ*“), v němž je veden žalobcem požadovaný soupis, je pracovním prostředím pro vytváření spisu, nikoli elektronickým spisem. Jedná se o vnitřní pomůcku povinného subjektu sloužící k evidenci vytvořených nebo přijatých dokumentů. Právo nahlížet do spisu ve smyslu § 65 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (dále jen „*trestní řád*“) se nevztahuje na nahlížení do materiálů, které jsou pouhými vnitřními pomůckami a pracovními materiály povinného subjektu, jako je tomu v případě elektronické evidence spisového materiálu jako celku a dokumentů v této evidenci obsažených. Povinný subjekt dále uvedl, že poskytnutím požadovaných informací by se žalobce, resp. veřejnost, dozvěděly, které konkrétní dokumenty policie potřebuje ke své činnosti, jaké instituce ke své činnosti využívá nebo s nimi spolupracuje a v jaké době je ze strany těchto institucí zasílána odpověď od doby odeslání požadavku. Byly by tak odkryty metody a formy vyšetřování policie, na které by mohla veřejnost reagovat a mařit úkony policejního orgánu, zejména v souvislosti s dokumentováním důkazních prostředků.
5. Žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí podal odvolání. Namítal jeho nepřezkoumatelnost z důvodu, že ve výroku rozhodnutí bylo uvedeno více ustanovení, dle kterých povinný subjekt postupoval, aniž bylo uvedeno, ke které části požadované informace se vážou. Dále žalobce namítal, že není možné, aby listiny v ETŘ byly vnitřním či personálním předpisem ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, když byly vytvořeny v souvislosti s jedním konkrétním případem, v rámci trestního řízení, a žalobce nadto žádal o poskytnutí pouze seznamu – soupisu dokumentů vložených do systému ETŘ. Dále podle žalobce bylo prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť neobsahuje úvahy ohledně aplikace § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. K aplikaci tohoto ustanovení žalobce uvedl, že veškeré podstatné informace by měly být součástí spisového materiálu předloženého obhájce a soudu, včetně důkazních materiálů a informací o způsobu jejich opatření, v opačném případě by spis nebyl kompletní, čímž by došlo k porušení práva obviněných na spravedlivý proces. Žalobce rovněž namítal, že prvostupňové rozhodnutí neobsahuje žádné konkrétní (nýbrž pouze obecné) úvahy, které by zdůvodňovaly obavu, že poskytnutím informace dojde k ohrožení účelu trestního řízení. Na podporu uvedeného žalobce odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 7. 2021 č. j. 18 A 36/2021-54 (dále též „*rozsudek č. j. 18 A 36/2021-54*“).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

6. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že mu bylo povinným subjektem umožněno seznámit se s žalobcem požadovaným soupisem listin v systému ETŘ.
7. K odvolací námitce, že z prvostupňového rozhodnutí není patrné, ke které části požadované informace se vážou užitá zákonná ustanovení, žalovaný uvedl, že je zřejmé, že byla žádost odmítnuta v celém rozsahu, tj. v rozsahu poskytnutí celého požadovaného soupisu spisové dokumentace ze systému ETŘ.
8. K námitce proti aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) InfZ žalovaný uvedl, že požadovaná informace se týká dokumentů, které zachycují komunikaci v rámci interních hierarchických vztahů, a to jak přímo uvnitř policie, tak mezi zúčastněnými orgány činnými v trestním řízení navzájem, jež lze i dle soudní judikatury, např. rozsudku Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) ze dne 17. 2. 2011, č. j. 1 As 105/2010-73, považovat za interní pokyny ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Současně obsahem této komunikace jsou i informace bezprostředně se týkající prováděného dokazování a jeho analýzy, která vypovídá o určité procesní strategii a metodách postupu orgánů činných v trestním řízení. Jedná se o informace, které se nijak neprojevují vně orgánů činných v trestním řízení a současně mají vypovídací hodnotu s negativním dopadem na schopnosti státu v oblasti vnitřní bezpečnosti. Listiny dokumentují činnost policie a obsahují takové skutečnosti, které mohou vést orgány činné v trestním řízení k jejich uplatnění v jiných trestních věcech. Jejich odhalením by pak došlo k ohrožení schopnosti orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy, a to právě možností působení na případné třetí subjekty. Žalovaný neshledal v tomto ohledu prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelným.
9. Žalovaný se neztotožnil ani s námitkou absence konkrétních důvodů pro odmítnutí poskytnutí informace podle § 11 odst. 6 InfZ. Dle názoru žalovaného povinný subjekt předešel v souladu s rozsudkem č. j. 18 A 36/2021-54 své úvahy stran možných následků poskytnutí požadované informace. Poskytnutí požadované informace by mohl žalobce či jiný subjekt zneužít za účelem maření činnosti orgánů činných v trestním řízení, přinejmenším by se mohl dozvědět druh prověřovaných informací, jejich zdroje, z jejich názvů a času vzniku by dále mohl usoudit, jakým směrem se ubírá činnost orgánů činných v trestním řízení. Poskytnutím informací by tedy mohlo dojít k odhalení taktiky orgánů činných v trestním řízení. Úvaha povinného subjektu v tomto směru musela být do jisté míry obecnějšího charakteru, neboť pokud by povinný subjekt poskytl konkrétní popis následků zveřejnění požadované informace, mohlo by dojít k vyzrazení takových skutečností, které by mohly sloužit jako návod k tomu, jak se vyhýbat případnému trestnímu stíhání, mařit jeho průběh, ničit dosud nezajištěné důkazy apod. Jakkoli tedy povinný subjekt musí uvést přezkoumatelným způsobem důvody, pro které je přesvědčen, že by poskytnutí požadované informace ohrozilo činnost orgánů činných v trestním řízení, takové důvody musí být přiměřené účelu (cíli) trestního řízení.

II. Žaloba

10. Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí žalovaného i prvostupňového rozhodnutí.
11. Žalobce namítá, že odůvodnění prvostupňového ani napadeného rozhodnutí neobsahují žádné konkrétní úvahy, které by zdůvodňovaly obavu, že poskytnutím požadované informace dojde k ohrožení účelu trestního řízení, nestranného objektivního zjištění

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

skutkového stavu či práva obviněných na spravedlivý proces. Žalovaný a povinný subjekt argumentují těmito aspekty trestního řízení pouze zcela obecně, avšak neobjasňují, proč bylo třeba odmítnout žádost v tomto konkrétním případě. Žalobce cituje z rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 18 A 36/2021-54, který se rovněž týkal žádosti o poskytnutí soupisu dokumentů ze systému ETŘ a kterým soud shledal obě správní rozhodnutí nepřezkoumatelnými, neboť odmítnutí poskytnutí informace bylo zdůvodněno příliš obecně. Žalobce upozorňuje na to, že v této věci byla správní rozhodnutí odůvodněna velmi podobně jako v nyní projednávaném případě. Cituje z napadeného rozhodnutí a porovnává jej s příslušnými pasážemi rozhodnutí žalovaného ve věci rozhodnuté rozsudkem č. j. 18 A 36/2021-54. Podle žalobce lze v porovnávaných textech nalézt totožné důvody a totožné slovní obraty. Žalobce je tedy toho názoru, že žalovaný nerespektuje názor soudu a svůj nezákonný postup opakuje.

12. K argumentu žalovaného, že požadovaná informace obsahuje informace o způsobu získání dokumentů, resp. konkrétních poznatků, žalobce namítá, že způsob získávání poznatků a důkazů je upraven trestním řádem, případně zákonem č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o policii“). Pokud policejní orgán získal své poznatky jiným než zákonným způsobem, pak takovému postupu nemůže být poskytnuta soudní ochrana.
13. Dále žalobce brojí proti části prvostupňového rozhodnutí, v níž povinný subjekt uvedl: *„Podle stávající judikatury však nelze bez dalšího odmítnout poskytnutí informace pouze na základě podřazení do kategorie „vnitřní informace“, ale je třeba zvážit, zda je takové omezení práva na informace v daném konkrétním případě nezbytné a tedy legitimní. Právo na informace je zaručeno čl. 17 odst. 1 Listiny základních práv a svobod (dále jen „LZPS“). Současně podle čl. 17 odst. 4 LZPS „právo vyhledávat a šířit informace lze omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti“. V návaznosti na LZPS dal zákonodárce v § 11 odst. 1 písm. a) povinnému subjektu možnost na základě správního uvážení, jenž uvede v příslušném rozhodnutí, odmítnout poskytnutí požadované informace....“.* Podle žalobce v tomto odůvodnění ve skutečnosti nelze žádné konkrétní úvahy ohledně užití ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ nalézt, a rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné. Žalovaný pak tuto vadu přešel pouze konstatováním, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje úvahy a důvody pro odmítnutí poskytnutí informace dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ a že požadovaná informace obsahuje informace o způsobu získávání poznatků a důkazů. Žalobce namítá, že způsob získávání poznatků není vnitřním pokynem a nelze jej pod uvedené ustanovení podřadit. Odůvodnění předmětných správních rozhodnutí, v nichž žalovaný a policie odůvodňují aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) InfZ ustanovením § 11 odst. 6 InfZ, považuje žalobce za nesprávné.
14. Z odůvodnění napadeného a prvostupňového rozhodnutí dle žalobce nevyplývá, že by byla naplněna podmínka nezbytnosti v demokratické společnosti, nutná pro odmítnutí žádosti o informace.

III. Vyjádření žalovaného

15. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. S ohledem na totožnost žalobních námitek s námitkami odvolacími odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Nad jeho rámec podal níže shrnuté vyjádření.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

16. Žalovaný vycházel z konkrétního obsahu požadované spisové dokumentace, která představuje přesný popis a přehled sledu jednotlivých úkonů policejního orgánu při prověřování určité trestné činnosti a obsahuje interní komunikaci mezi jednotlivými policejními složkami či dotčenými státními orgány, komunikaci se soukromými subjekty, jejichž poskytnuté informace nebyly ve věci relevantní, dále přesný popis písemností obsahujících taktické informace k rozpracování daného případu a s tím spojený popis policejních činností a taktických postupů za účelem ověření a zjištění informací souvisejících s trestnou činností, především ustanovení konkrétních osob, zájmových vozidel a míst, a to i za využití operativně pátracích prostředků. Předmětný nedůkazní soupis písemností dále obsahuje osobní údaje (např. osob, jejichž zapojení do trestné činnosti se dále nepotvrdilo), jejichž zveřejnění není přípustné. Zveřejnění tohoto soupisu listin – zejména pak osobám znalým dané problematiky a přesných souvislostí – by dle názoru žalovaného mohlo negativně ovlivnit další činnost policejního orgánu ve vztahu k odhalování a objasňování trestné činnosti.
17. Žalovaný předložil seznam typově nazvaných dokumentů, jež figurují na předmětném soupisu.
18. Podle žalovaného zveřejnění jednotlivých dílčích informací obecného charakteru o činnosti policie samo o sobě nemůže narušit plnění jejích úkolů, ale zveřejnění celého komplexu těchto informací v jejich vzájemné souvislosti tak, jak jsou obsaženy v požadovaném soupisu, by takový negativní důsledek mít mohlo.
19. Žalovaný uvádí, že pro účely zabezpečení řádného plnění úkolů policie při předcházení trestné činnosti a plnění úkolů podle trestního řádu ve smyslu § 2 zákona o policii je nemyslitelné, aby byly zveřejňovány informace, ze kterých by jen okrajově nebo s vynaložením dalšího úsilí bylo možné zjistit, jakým způsobem policejní orgán koordinuje svou činnost v konkrétních trestních kauzách, jak ji technicky zabezpečuje, v jakých intervalech vyhodnocuje zjištěné informace, jakým způsobem a za užití jakých prostředků komunikuje ten který policejní orgán se spolupracujícími subjekty a kdo tyto subjekty jsou, v jakých intervalech dochází k povolování a nasazování prostředků k zabezpečení zajišťovacích institutů a operativně pátracích prostředků a skutečnosti, které s takovým nasazením souvisí. Žalovaný tvrdí, že s ohledem na charakter a obsah těchto informací, které mají přímou souvislost s konkrétním postupem orgánů činných v trestním řízení, kdy jsou navíc žadateli (žalobci) známy další okolnosti případu, lze mít podle soudní praxe za to, že jejich poskytnutí by mohlo rekonstruovat přesný postup a taktiku policejních orgánů, a efektivně se tak proti němu v budoucnu bránit. Nadto ze zajištěných důkazů během vyšetřování vyplynula snaha obviněných získat informace o tom, jak policie pracuje a jaké má možnosti při odhalování trestné činnosti v oblasti nelegální migrace. Žalovaný poukazuje i na to, že proniknutí do organizovaného zločinu, který je navíc podepřený národnostní soudržností nebo strachem z pomsty při vyžrazení trestné činnosti a jazykovou bariérou, je ze strany policejních orgánů i za využití všech zákonných prostředků o mnoho složitější.
20. I z výše uvedených skutečností má žalovaný za to, že poskytnutí informací z pomocných materiálů, kde jsou právě a především obsaženy popisy policejní činnosti při tzv. „rozpracování“ věci, by mohlo vést k znesnadnění až ochromení práce policie, a to i ve vztahu k organizovanému zločinu, který přesahuje i do jiných států, a to i států mimo zemí EU, neboť by pachatelé zjistili, jak postupovat více konspirativně, čeho se např. vyvarovat, jak zlepšit své postupy při páchání trestné činnosti apod., což by ve svém důsledku vedlo k

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

ohrožení schopnosti orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost a stíhat trestné činy, potažmo i zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.

21. K námitce, že soupis zřejmě nebyl zařazen do trestního spisu, žalovaný uvádí, že Ministerstvu vnitra nepřísluší posuzovat, co má či nemá být součástí trestního spisu. Taková otázka nemohla být předmětem odvolacího řízení, a tedy ani tohoto soudního řízení
22. Ve vztahu k námitce nepřezkoumatelnosti obou správních rozhodnutí žalovaný uvádí, že z prvostupňového rozhodnutí jsou zřejmé úvahy povinného subjektu týkající se odmítnutí žádosti z důvodů dle ust. § 11 odst. 6 a § 11 odst. 1 písm. a) InfZ, a to právě s ohledem na charakter požadované informace. Povinný subjekt sice musel uvést úvahy, které ho k jeho rozhodnutí vedly, ale současně byl povinen postupovat takovým způsobem, aby chráněné informace ve svém rozhodnutí nevyzradil. V této souvislosti žalovaný odkazuje na rozsudek NSS ze dne 19. 12. 2022, č. j. 6 As 217/2022-45, bod 15. Podle mínění žalovaného není míra obecnosti odůvodnění prvostupňového rozhodnutí takového rázu, že by z něj nebyly zřejmé důvody, proč žalovaný rozhodl tak, jak rozhodl.
23. K otázce aplikace § 11 odst. 1 písm. a) InfZ žalovaný uvádí, že požadovaná informace se týká dokumentů, které zachycují komunikaci mezi zúčastněnými orgány činnými v trestním řízení navzájem, kdy obsahem takové komunikace jsou i informace bezprostředně se týkající prováděného dokazování, které vypovídá o strategii orgánů činných v trestním řízení. Jedná se přitom o informace, které se nijak neprojevují vně orgánů činných v trestním řízení.
24. Závěrem žalovaný vyjádřil přesvědčení, že odmítnutím žádosti nebyl žalobce nijak krácen na svém právu seznámit se se všemi relevantními skutečnostmi, které se vážou k prokázání skutečností důležitých pro trestní řízení, neboť tyto jsou součástí příslušného spisového materiálu vedeného povinným subjektem, do něhož měl žalobce právo nahlížet ve smyslu § 65 trestního řádu (což také učinil). Dále měl též nárok na účast ve vyšetřování ve smyslu § 165 trestního řádu a v neposlední řadě na seznámení se s podklady při skončení vyšetřování ve smyslu § 166 trestního řádu. Uvedené instituty představují dostatečnou záruku řádného průběhu trestního řízení k naplnění ústavněprávních záruk řádného trestního procesu. Žalovaný je toho názoru, že primární účel zákona o svobodném přístupu k informacím je obecně umožnit veřejnou kontrolu, a nikoli sloužit k obcházení podmínek nastavených jinými právními předpisy, jak ostatně ve vztahu k trestnímu řízení konstatoval NSS v rozsudku ze dne 15. 2. 2017, č. j. 6 As 338/2016-55.

IV. Replika žalobce

25. Žalobce podal repliku k vyjádření žalovaného.
26. K přehledu typově označených dokumentů, který v rámci vyjádření předložil žalovaný, žalobce v první řadě uvádí, že se jedná o soupis pouze do č. l. 89, což však není informace, kterou požadoval. Dále je z tohoto přehledu dle žalobce zřejmé, že žádná z listin, a tím spíše žádné označení listiny v systému ETŘ, nemůže spadat pod ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ. Ani v jednom případě se nejedná o pokyn státního zástupce, pokyn nadřízeného či interní pokyn. „Interní analýza věci“ se nemůže vztahovat výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům. Za vnitřní pokyny a personální předpisy nelze rovněž považovat „poučení znalce/tlumočnicka“, „fakturu za tlumočnický úkon“, komunikaci vně povinného

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

subjektu – se zahraničními partnery, jinými orgány státní správy, ale ani s jinými útvary policie bez vztahu nadřízenosti a podřízenosti, když jiný útvar policie nemůže udělovat pokyny k postupu či se vyjadřovat k personálním předpisům.

27. Žalobce trvá na tom, že ani aplikace § 11 odst. 6 InfZ není v daném případě na místě, neboť z označení jednotlivých dokumentů je zřejmé, že poskytnutím informací nedojde k odhalení žádných speciálních postupů policie. „Komunikace s jinými orgány veřejné správy/součástmi policie“ není schopná odhalit specifické postupy policie. Žalobci rovněž není jasné, proč by policie měla tajit, že došlo k poučení znalce/tlumočníka a že tento vystavil fakturu za poskytnuté tlumočnické služby. I tyto informace přitom žalovaný odmítl poskytnout. Žalobce podotýká, že informace o dataci jednotlivých úkonů může povinný subjekt neposkytnout, tedy může požadovanou informaci poskytnout částečně. Stejný postup může zvolit i v případě jmen osob, které nejsou pro věc významné, bude-li takové částečné neposkytnutí informace řádně odůvodněno.
28. Žalobce trvá na tom, že napadené i prvostupňové rozhodnutí, ba ani vyjádření žalovaného neobsahují konkrétní důvody, pro které bylo vyloučeno žalobci požadované informace poskytnout, ve smyslu rozsudku č. j. 18 A 36/2021-54.
29. K odkazu žalovaného na „soudní praxi“ žalobce uvádí, že mu není známo žádné soudní rozhodnutí, které by aprobovalo neposkytnutí informace se zcela obecným odůvodněním. K údajnému umožnění rekonstrukce přesného postupu policie a efektivní obrany proti němu, žalobce namítá, že policejní orgán nezařadil tyto listiny do trestního spisu. Z podstaty věci tak nemohou obsahovat žádné pro trestní věc významné skutečnosti. Žádný (ani potenciální) pachatel tedy nemá důvod se proti takovým postupům bránit.
30. K tvrzení žalovaného, že *„Ze zajištěných důkazů během vyšetřování pak rovněž vyplynula snaha obviněných získat informace o tom, jak Policie ČR pracuje a jaké má možnosti při odhalování trestné činnosti konkrétně v oblasti nelegální migrace...“*, žalobce uvádí, že i toto vyjádření je velmi obecné a že si není vědom, že by kdy zjišťoval nějaké postupy policie či že by se v trestním spise nacházel nějaký důkaz o snaze někoho jiného získat informace o tom, jak policie pracuje. Žalovaný neuvádí, v čem měla tato snaha spočívat a jaký to má vliv na poskytnutí informace dle zákona o svobodném přístupu k informacím. Souvislost s odmítnutím předmětné žádosti žalovaný neuvádí ani ve vztahu k tvrzení, že *„proniknutí do organizovaného zločinu, který je navíc podepřený národnostní soudržností nebo strachem z pomsty při vyrazení trestné činnosti a jazykovou bariérou, je ze strany policejních orgánů i za využití všech zákonných prostředků o mnoho složitější...“*. Žalobci není zřejmé, z čeho jsou citované závěry čerpány a jak se vztahují ke konkrétnímu případu.
31. K odkazovanému rozsudku NSS č. j. 6 As 338/2016-55 žalobce uvádí, že tento není na danou věc přílehlavý, neboť se týká výkladu § 16 odst. 4 InfZ v tehdy platném znění, tedy příkazu k poskytnutí informace, nadto se zde soud vyjádřil k poskytování informací v době probíhajícího přípravného řízení.
32. Na podporu svých tvrzení navrhl žalobce, aby byl proveden důkaz záznamem pořadu Českého rozhlasu publikovaného dne 11. 3. 2025, kde měly zaznít informace z trestního spisu.

V. Soudní přezkum

33. Městský soud v Praze rozhodl bez nařízení jednání, neboť oba účastníci řízení s takovým projednáním věci výslovně souhlasili (§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

správní; dále jen „s. ř. s.“). Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, a podle skutkového a právního stavu ke dni vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.). Dospěl přitom k závěru, že žaloba je důvodná. I když žalobce na podporu svých tvrzení dodatečně navrhl, aby byl proveden důkaz záznamem pořadu Českého rozhlasu publikovaného dne 11. 3. 2025, kde měly zaznít informace z trestního spisu, soud z tohoto důvodu nenařídil ústní jednání, neboť provedení takového důkazu by bylo nadbytečným a předložený správní spis je dostatečným podkladem pro rozhodnutí v této věci.

34. Soud se nejdříve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí, respektive obou předmětných správních rozhodnutí.
35. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí může dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. spočívat v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů, neboť důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2006, č. j. 31Ca 39/2005-70, č. 1282/2007 Sb. NSS). Rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů je potom takové, z jehož odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje toliko obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správními, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6A 48/92-23, publ. pod č. 27/1994 v SpP). K uvedenému lze rovněž doplnit, že přezkoumali odvolací orgán rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, které je zatíženo vadou nepřezkoumatelnosti pro nedostatek důvodů, sám zatíží své rozhodnutí o odvolání shodnou vadou (srov. např. rozhodnutí NSS ze dne 22. 1. 2010, č. j. 5 As 63/2009-81, ze dne 31. 3. 2010, č. j. 8 Azs 2/2010-57, ze dne 13. 6. 2007, č. j. 5 Afs 115/2006-91, či ze dne 8. 9. 2010, č. j. 9 Afs 57/2010-139, a ze dne 30. 5. 2008, č. j. 2 As 16/2008-41).
36. Ve vztahu k právní úpravě zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba v odůvodnění rozhodnutí o odmítnutí žádosti podrobně vyložit, proč je nutné požadovanou informaci neposkytnout. Povinný subjekt, resp. odvolací orgán jsou především povinny podřadit zjištěný skutkový stav pod příslušný zákonný důvod neposkytnutí informace a přezkoumatelným způsobem se vypořádat s námitkami uplatněnými žadatelem (srov. např. rozsudek NSS ze dne 12. 4. 2012, č. j. 9 As 94/2011-83).
37. Odepření požadovaných informací musí správní orgány zdůvodnit konkrétními přezkoumatelnými úvahami, nikoli pouze obecnou argumentací a paušálními závěry, jinak jde o rozhodnutí nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů. Soud si je přitom vědom toho, že v rozhodnutí o odmítnutí žádosti o informace ve vztahu k § 11 odst. 4 písm. a), ale i odst. 6 InfZ zpravidla nelze okolnosti podrobně rozvádět, jinak by se skutečně mohlo zvyšovat riziko ohrožení, nebo přímo zmaření účelu konkrétního trestního řízení. Na druhou stranu nelze neposkytnutí informací odůvodňovat šablonovitými závěry s poukazem na probíhající řízení, zákonem chráněné zájmy, neskončené dokazování a presumpci nevinu (srov. např. rozsudek městského soudu ze dne 26. 8. 2019, č. j. 14 A 6/2017-54).

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

38. Soud má za to, že v právě projednávané věci správní orgány výše uvedené zásady platné pro poskytování informací o trestním řízení dostatečně nezohlednily.
39. Soud předesílá, že shledal důvodnou žalobní námitku, že odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí v právě projednávané věci se do značné míry shoduje s tím, jakým způsobem byla odůvodněna správní rozhodnutí přezkoumávaná v rámci soudního řízení vedeného u městského soudu pod sp. zn. 18 A 36/2021 a návazně pod sp. zn. 17 A 108/2021, jimiž policie a žalovaný taktéž odmítli žádost o poskytnutí soupisu dokumentů ze systému ETR a která byla zdejším soudem zrušena pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů. K této skutečnosti musel soud přihlédnout, neboť v souladu se zásadou předvídatelnosti soudních rozhodnutí a principem legitimního očekávání platí požadavek, aby soudy ve skutkově obdobných věcech stejně interpretovaly a aplikovaly právní normy, které upravují obsah práv a povinností mezi účastníky sporu. Se zřetelem k této zásadě soud z výše označených rozsudků vycházel a v podrobnostech na ně odkazuje.
40. Povinný subjekt odmítl žádost žalobce s odkazem na ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) InfZ a §11 odst. 6 InfZ.
41. Podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) InfZ *povinný subjekt může omezit poskytnutí informace, pokud se vztahuje výlučně k vnitřním pokynům a personálním předpisům povinného subjektu.*
42. Podle ust. § 11 odst. 6 InfZ *povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení nebo bezpečnostních sborů, která se týká předcházení, vyhledávání, odhalování nebo stíhání trestné činnosti nebo ochrany bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, pokud by její poskytnutí ohrozilo práva třetích osob anebo schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.*
43. Nutnost aplikace § 11 odst. 4 písm. a) InfZ a odmítnutí poskytnutí požadovaného soupisu povinný subjekt shledal zejména z následujících důvodů:
44. *„Systém ETR (elektronické trestní řízení), v němž je veden požadovaný soupis spisové dokumentace, je pracovním prostředím pro vytváření spisu, nikoliv elektronickým spisem ve smyslu trestního řádu. ... Jedná se o vnitřní pracovní pomůcku policejního orgánu sloužící k evidenci vytvořených nebo přijatých dokumentů.*
...
„Součástí soupisu spisové dokumentace jsou údaje k původcům a adresátům jednotlivých dokumentů, jména osob a názvy institucí, časová souslednost a dotace jednotlivých úkonů a popis obsahu dokumentu. Jedná se o citlivé informace o taktických a metodických postupech a zásadách činnosti policie a o způsobu, jak orgány činné v trestním řízení vyšetřují trestné činy. Jedná se o neveřejné informace, jež nejsou ani součástí trestního spisu, a je v zájmu zabezpečení plnění úkolů policie, aby zůstaly utajeny před nepovolanými osobami.“
45. Aplikaci § 11 odst. odst. 6 InfZ odůvodnil povinný subjekt tak, že ocitoval znění tohoto ustanovení a následně uvedl: *„Sdělením těchto podstatných informací by se žadatel, respektive veřejnost, dozvěděli, které konkrétní dokumenty Policie České republiky potřebuje ke své činnosti, jaké instituce ke své činnosti využívá nebo s nimi spolupracuje a v jaké době je ze strany těchto institucí zasílána odpověď od doby odeslání požadavku. Sdělením těchto informací bychom žadateli odkryly způsoby, jakým Policie České republiky postupuje v průběhu prověřování, jakým způsobem Policie České republiky získává informace, které jsou samy o sobě důkazem nebo jsou určeny jako podpora k získání dalších důkazních informací, a v neposlední*

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

řadě dobu trvání, ve které je policejní orgán schopen podstatné informace získat. Žadatel či veřejnost by se tímto dozvěděli určité metody a formy Policie České republiky, na které by mohly reagovat a mařit úkony policejního orgánu zejména v souvislosti s dokumentováním důkazních materiálů, případně ovlivňováním dotčených subjektů, čímž by došlo k narušení nejen trestního řízení, v němž je soupis dokumentů vyžadován, ale také v dalších trestních řízeních vedených policejními orgány. Policie České republiky by tímto odhalila způsob komunikace s požadovanými subjekty a dobu, v rámci které je Policie České republiky schopna určité informace získat. Například se může jednat o výpisy telekomunikačního provozu dle § 88a trestního řádu, výpisy z bankovních účtů, výpisy z centrálního registru účtů, požadavky o informace od soukromoprávních a veřejnoprávních subjektů.

...

Policejní orgán svědomitě zvážil na jedné straně právo osoby na informace a na straně druhé zájem státu na řádném objasnění trestných činů, usvědčení a potrestání jejich pachatelů. Dospěl přitom k závěru, že v tomto konkrétním případě není možné žádosti ani z části vyhovět, aniž by tím došlo k ohrožení zájmu státu na objasňování trestných činů, usvědčení a potrestání jejich pachatelů a aniž by byla ohrožena schopnost orgánů veřejné moci předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy nebo zajišťovat veřejný pořádek a bezpečnost České republiky.“

46. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) InfZ uvedl:

47. *„požadovaná informace se týká dokumentů, které zachycující komunikaci v rámci interních hierarchických vztahů, a to jak přímo uvnitř Policie ČR, tak mezi zúčastněnými orgány činnými v trestním řízení navzájem, které lze i dle soudních rozsudků, např. Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 As 105/2010, považovat za interní pokyny ve smyslu ustanovení § 11 odst. 1 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím. Současně obsahem této komunikace jsou i informace bezprostředně se týkající prováděného dokazování a jeho analýzy, která vypovídá o určité procesní strategii a metodách postupu orgánů činných v trestním řízení. Jedná se o informace, které se nijak neprojevují vně orgánů činných v trestním řízení a současně mají vypovídací hodnotu s negativním dopadem na schopnosti státu v oblasti vnitřní bezpečnosti. Listiny dokumentují činnost Policie ČR a obsahují takové skutečnosti, které mohou vést orgány činné v trestním řízení k jejich uplatnění v jiných trestních věcech. Jejich odhalením by pak došlo k ohrožení schopnosti orgánů veřejné moci vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost, stíhat trestné činy, a to právě možností působení na případné třetí subjekty.*

Jde-li o námitku odvolatele, že požaduje pouze seznam listin, odvolací orgán uvádí, že požadovaná písemnost, tj., soupis spisové dokumentace, v případech běžných správních orgánů zpravidla neobsahuje takové informace, které by nebylo možné poskytnout, avšak vždy je rozhodující její faktický obsah. I takový dokument obsahuje názvy písemností, autorství dokumentu, čas jeho evidence a další údaje, přičemž již z těchto kategorií lze zjistit základní obsah dokumentů. Je tedy sice pravdou, že požadován byl fakticky seznam dokumentů, avšak tato písemnost, tj. soupis spisové dokumentace, obsahuje informace o způsobu získání těchto dokumentů, i způsobu získávání konkrétních poznatků, včetně jejich časové souvislosti. V praxi by z takových informací bylo např. možné zjistit jakým způsobem a od kterých subjektů orgány činné v trestním řízení získávají nezbytné poznatky, a jakou dobu zkoumání těchto poznatků vyžaduje. Případní pachatelé trestné činnosti by pak mohli na základě těchto informací efektivně přizpůsobit své jednání tak, aby případné získání těchto poznatků ztížili či znemožnili.“

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

48. Ve vztahu k důvodu odmítnutí žádosti podle § 11 odst. 6 InfZ žalovaný neshledal nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí a ztotožnil se s odůvodněním povinného subjektu, když uvedl: „Poskytnutí odvolatelem požadované informace by mohl odvolatel či jiný subjekt zneužít za účelem maření činnosti orgánů činných v trestním řízení. Odvolatel by se přinejmenším mohl dozvědět druh prověřovaných informací, jejich zdroj, z jejich názvu a času vzniku by dále mohl usoudit, jakým směrem se ubírá činnost orgánů činných v trestním řízení. Poskytnutí informací by tedy mohlo dojít k odhalení „taktiky“ orgánů činných v trestním řízení.“
49. Pokud jde o aplikaci § 11 odst. 6 InfZ, je soud toho názoru, že žalovaný dostačujícím způsobem nevyložil, v čem konkrétně by mohlo poskytnutí žalobcem požadovaného soupisu ohrozit, narušit či ztížit postup policie v daném trestním řízení, případně schopnost orgánů činných v trestním řízení vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost obecně. Povinný subjekt ve shora citovaných pasážích vyslovil toliko obecné a univerzální závěry, aniž by tyto propojil s konkrétními skutkovými okolnostmi nyní řešené věci.
50. Ve shodě s osmnáctým senátem musí i nyní rozhodující senát konstatovat, že v právě projednávané věci nelze bez dalšího považovat za samozřejmé, evidentní a nepochybné, že by poskytnutí alespoň některých údajů o písemnostech (nikoli samotných těchto písemnostech a jejich obsahu) bylo způsobilé ohrozit zákonem chráněné zájmy takovým způsobem, aby bylo poskytnutí všech těchto informací zcela vyloučeno. Povinný subjekt ani žalovaný přitom v odůvodnění svých rozhodnutí neuvedli dostatečně konkrétní úvahy stran toho, z jakých důvodů by poskytnutí alespoň některých údajů identifikujících přinejmenším některé z písemností v soupisu mělo negativní dopad na trestní řízení, mohlo zmařit jeho předmět a účel, resp. zda mohlo ohrozit schopnost orgánů činných v trestním řízení vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost.
51. Soud nemohl přehlédnout také skutečnost, že žalovaný ve svém vyjádření k žalobě předložil výčet druhově nazvaných dokumentů, které figurují na žalobcem požadovaném soupisu.
52. Soud v první řadě konstatuje, že ve spojitosti s tímto seznamem je vysvětlení, které žalovaný podal v rámci vyjádření k žalobě, již o poznání podrobnějšího rázu, než jakého se žalobci dostalo v odůvodnění prvostupňového a napadeného rozhodnutí. Je tedy zjevné, že takové konkrétnější odůvodnění odmítnutí žádosti bylo možné formulovat, avšak povinný subjekt ani žalovaný tak v průběhu správního řízení neučinili. Nedostatky správního rozhodnutí však nelze napravit až v soudním řízení (srov. např. rozsudek NSS ze dne 4. 6. 2020, č. j. 5 As 193/2018-50).
53. Dále musí soud přisvědčit žalobci, že ze seznamu typově pojmenovaných dokumentů předloženého ve vyjádření žalovaného není zřejmé, proč bylo třeba odmítnout poskytnutí soupisu zcela, resp. proč nebylo možné poskytnout žalobci vůbec žádný údaj identifikující alespoň některý z těchto dokumentů. Z tohoto seznamu dle názoru soudu naopak vyplývá, že žalobcem požadovaný soupis bylo v nějaké podobě možné poskytnout, byť pouze částečně, s anonymizováním některých údajů. Možností anonymizace v rámci požadované informace (jména, data – např. jen uvedení roku apod.) se přitom správní orgány ve svých rozhodnutích nezabývaly.
54. Aplikaci zákonného důvodu uvedeného v § 11 odst. 1 písm. a) InfZ ve vztahu k neposkytnutí soupisu dokumentů v systému ETŘ se městský soud podrobně věnoval již

v rozsudku č. j. 18 A 36/2021-54, na jehož body 83 až 96 tento senát pro stručnost odkazuje.

55. Lze shrnout, že při odmítnutí žádosti s odkazem na § 11 odst. 1 písm. a) InfZ byl povinný subjekt a následně žalovaný povinen pečlivě uvážit, jaká informace je požadována, a reflektovat obsahový rozdíl mezi soupisem písemností evidovaných v systému ETŘ a samotnými těmito písemnostmi. Povinnému subjektu a žalovanému lze přisvědčit potud, že v systému ETŘ mohou být evidovány některé písemnosti, jež svým obsahem budou spadat do kategorie informací, jejichž poskytnutí skutečně může být v režimu § 11 odst. 1 písm. a) InfZ vyloučeno. Uvedené závěry se však uplatní toliko právě k informacím v podobě pokynů státního zástupce policejnímu orgánu, případně jiných interních pokynů vydávaných v průběhu trestního řízení, jež bude lze podřadit pod vymezení „vnitřních pokynů“ ve smyslu uvedeného ustanovení, jakkoli třeba širěji interpretovaného ve světle závěrů vyslovených v rozsudku NSS č. j. 1 As 105/2010-73, na který poukázal žalovaný.
56. Povinný subjekt své závěry ohledně aplikace § 11 odst. 1 písm. a) InfZ postavil na obecném poukazu na tom, že samotný systém ETŘ je vnitřní pracovní pomůckou, resp. evidencí interní povahy, a konstatování, že součástí soupisu spisové dokumentace jsou určité osobní údaje a dále citlivé informace, přičemž zde se již odůvodnění do značné míry překrývá s odůvodněním aplikace § 11 odst. 6 InfZ. Ze seznamu dokumentů předloženého žalovaným v rámci vyjádření k žalobě je však zřejmé, že evidence může obsahovat kromě dokumentů ryze interní povahy i jiné písemnosti, ve vztahu k nimž aplikace § 11 odst. 1 písm. a) InfZ v úvahu nepřipadá. Ostatně ani sám žalovaný výslovně netvrdí, že by se soupis písemností evidovaných v trestní věci žalobce v systému ETŘ týkal výhradně vnitřních pokynů nebo výlučně personálních předpisů povinného subjektu. Povinný subjekt ale nevysvětlil, proč nebylo možné žalobci z požadovaného soupisu poskytnout alespoň některý údaj, identifikující alespoň některou z písemností. Povinný subjekt přitom byl povinen zvážit a přezkoumatelným způsobem vyložil, zda je skutečně ve vztahu ke všem písemnostem evidovaným v trestní věci žalobce v systému ETŘ uvedeným ustanovením zákona vyloučeno poskytnout byt jen některé informace identifikující některé z těchto písemností.
57. Soud shledal, že povinný subjekt odůvodnil rovněž aplikaci § 11 odst. 1 písm. a) InfZ příliš paušálně a nevypořádal se s otázkou, proč žádosti nemohl vyhovět ani zčásti.
58. Závěrem lze podotknout, že věcný přezkum ze strany soudu ztěžuje i skutečnost, že jak povinný subjekt, tak žalovaný poukázali při odmítnutí žádosti na dva zákonné důvody odepření informace, přičemž v odůvodnění rozhodnutí charakterizovali tyto aplikované důvody pouze v obecné rovině, aniž by je konkrétně vztáhli k jednotlivým informacím – k údajům identifikujícím jednotlivé písemnosti evidované v ETŘ. Soud upozorňuje, že jakkoli žádost o poskytnutí informace může být odmítnuta z více zákonem předvídaných důvodů, i v případě kumulace důvodů pro odmítnutí informace je třeba zajistit dodržení shora popsaných standardů přezkoumatelnosti rozhodnutí správního orgánu.

VI. Závěr a náklady řízení

59. S ohledem na výše uvedené soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 78 odst. 1 a 3 s. ř. s. zrušil jak žalobou napadené rozhodnutí, tak prvostupňové rozhodnutí, neboť obě trpěla vadou nepřezkoumatelnosti spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí. Dále soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude na žalovaném

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

a povinném subjektu, aby, pokud setrvají na odmítnutí žádosti žalobce, svá rozhodnutí řádně odůvodnily, jak je v podrobnostech uvedeno v tomto rozsudku.

60. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalobce, proto soud uložil žalovanému, aby zaplatil žalobci náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za 2 úkony právní služby učiněné do 31. 12. 2024 [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „advokátní tarif“), ve znění účinném v době, kdy byly úkony učiněny, tj. do 31. 12. 2024] po 3.100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024] a režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném do 31. 12. 2024), dále je třeba přiznat náklady zastoupení advokátem za 1 úkon právní služby učiněný po 31. 12. 2024 ve výši 4.620 Kč (podání repliky podle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025) a režijní paušál ve výši 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025). Výše odměny advokátky tedy činí 11.870 Kč a náklady řízení celkem 14.870 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 1. dubna 2025

JUDr. Ludmila Sandnerová v. r.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.

předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. P.